

prima instanță: N. Mazur  
instanța de apel: A. Panov, T. Pelin, S. Arnăut

## ÎN C H E I E R E

03 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Nicolae Clima

Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Grăjdean Ilie și Grăjdean Oleg, intervenient accesoriu de partea reclamantului împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la recunoașterea refuzului la privatizare a imobilului ca neîntemeiat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 octombrie 2012, de admitere a acțiunii,

constată

La 28 aprilie 2011, Grăjdean Ilie și Grăjdean Oleg, intervenient accesoriu de partea reclamantului a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la recunoașterea refuzului la privatizare a imobilului ca neîntemeiat.

În motivarea acțiunii, reclamantul Grăjdean Ilie a indicat că în anul 1984, fiind angajat al Serviciului Poștal raional Șoldănești, i-a fost repartizat pentru trai permanent casa de locuit amplasată pe str. Tinereței 54, or. Șoldănești. Locuința susnumită i-a fost atribuită în temeiul bonului de repartiție nr. 54, eliberat în baza Deciziei nr. 0103 din 30.03.1984 a Consiliului or. Șoldănești.

Indică reclamantul că în casa dată locuiește până în prezent, deja pe parcursul a peste 26 ani. A intenționat privatizarea casei în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Susține reclamantul că pîrîtul, Î.S. „Poșta Moldovei”, la balanța căreia se afla locuința, a refuzat să-i dea acordul pentru privatizare.

Solicită Grăjdean Ilie de a recunoaște neîntemeiat refuzul ÎS „Poșta Moldovei” de a da acordul la privatizarea casei de locuit, amplasată pe str. Tinereței 54, or. Șoldănești.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2011, acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2012, a fost admis apelul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei”, a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2011, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 octombrie 2012, acțiunea a fost admisă și s-a dispus obligarea Î.S. „Poșta Moldovei” să-i elibereze lui Grăjdean Ilie actele necesare pentru privatizarea spațiului locativ situat în or. Șoldănești, str. Tinereții, 54.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2013, a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 octombrie 2012, de admitere a acțiunii,

La 17 iulie 2013, Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2013, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2013 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 octombrie 2012, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

Invocă recurentul că instanțele de judecată au emis hotărâri ilegale, cu interpretarea eronată a normelor de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond.

În special, se invocă că instanțele de judecată în cadrul examinării pricinii au făcut abstracție de prevederile art. 2 alin. (1), (2), art. 3 alin. (3), (4), art. 5 din Legea nr. 146 din 16 iunie 1994 cu privire la întreprinderea de stat.

Mai invocă recurentul că instanțele de judecată nu au ținut cont de dovezile prezentate de către Î.S. „Poșta Moldovei” precum și inadmisibilitatea probelor prezentate de reclamant, fapt ce a determinat examinarea superficială a materialelor dosarului, în consecință instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și aplicat eronat legea.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentei, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că conform art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către , Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art.433 lit. a) CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către, Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul  
Judecătorii

Nicolae Clima

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru